

Подих Свободи

о. Олег Сартаков, священник РКЦ

Парафраза: Свободо, хто Ти?

---

*«За кого ви мене вважаєте?»
/Свобода/*

Ти Бог чи Ти ідол? Ти народилась чи Тебе створили?
Ти від початку чи на Тебе є причини?
Ти життя чи Ти ілюзія?
Ти і любов – одно?
Хто Твій Отець і Мати, Свободо?
Що Ти робиш серед нас і з нами, Свободо?
Ти є улюблена дочка?
Де Ти народилась?
Ти була у лоні Матері і Тобі дозволили народитись?
Ти зазнала пелюшок, Свободо?
Хто зігрівав Тебе, як було зимно?
Твій Батько і досі творить?
Ти є звичайна і проста, без особливої освіченості?
Хто стали Твоїми друзями, Свободо?

Свобода – це Слово, що стало добрим ділом.
Свобода – це те, чим тішаться блаженні.
Свобода – це кайдани за свавілля поневолених.
Свобода – це хрест на вершині гори.
Свобода – це слово, котре має бути сказане.
Свобода – це істина, котра має бути висловлена.
Свобода – це шлях, котрим належить іти.
Свобода – це світло, яке має бути запалене.
Свобода – це життя, яке має бути прожите вповні.
Свобода – це глибоко, де шторм не сягає.
Свобода – це любов, згідно зі св. Павлом (1 Кор 13).
Свобода – це радість, що я все можу, але не все всім на користь.
Свобода – це жертва, яку неможливо не скласти.
Свобода – це мир, що дається смиренним.
Свобода – це хліб, котрим діляться вільні.
Свобода – це голодний, що мусить насититись.
Свобода – це спраглий, що має напиться.

Свобода – це нагий, що має право на сором і вбрання.
Свобода – це бродяга, що шукає у мене притулку.
Свобода – це хворий, що шукає здоров'я.
Свобода – це самотній, котрий хоче єднатись у спільноті.
Свобода – це небажаний, що ненав'язливо хоче бути любимим.
Свобода – це каліка, рани котрого мають бути омиті.
Свобода – це смуток, котрий стане наприкінці радістю.
Свобода – це німий крик, що має бути почутий.
Свобода – це божевілля, що потребує захисту.
Свобода – це дитятко, що гідне пізнати обійми батьків.
Свобода – це незрячий, що з довірою йде за тим, хто веде, й на
смерть.
Свобода – це німий, що я є його устами.
Свобода – це кульгавий, котрий так залежить від моєї ходи.
Свобода – це наркоман, що в путах чекає на ангела-друга.
Свобода – це проститутка, що незайманою є лиш для Бога.
Свобода – це в'язень, що його рятує від удушся пуповиною мати.
Свобода – це старенькі, що виглядають відвідин дітей і онуків.
Я люблю тебе, Свободо!
Тобі я віддав свої гріхи і від Тебе отримав звільнення!
Ти мене заручила собі від лона матері моєї, я твій хлопець!
Ти та дружина, за котру я хочу взяти відповідальність і присягнутись, що
не залишу тебе аж до смерті в здоров'ї чи в хворобі, в добрій чи злій
долі.
Хай допоможе мені в цьому Всемогутній Бог у Трійці Єдиний і всі святі.
Амінь.

З молитвою і пошаною –
о. Олег Сартаков,
священик РКЦ